

franske skat i overensstemmelse med den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Dette sker i medfør af dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikler 18 og 19. Der er tale om eksemptionslempelse, d.v.s. den danske skat af den franske indkomst nedsættes efter forholdet mellem den franske indkomst og den samlede indkomst opgjort på globalbasis.

Såfremt den pågældende under samme omstændigheder flytter til Spanien i stedet for Frankrig, er dobbeltbeskatningsoverenskomstens bestemmelse om: »hjemmehørende« i artikel 4 anderledes end i overenskomsten med Frankrig.

I de tilfælde, hvor en person er fuldt skattepligtig til såvel Danmark som Spanien på grund af bopæl, skal den pågældende anses for hjemmehørende i det land: »i hvilket han har en fast bolig til rådighed. Såfremt han har en fast bolig til rådighed i begge lande, skal han anses for at være hjemmehørende i det land, med hvilket han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).«

I den foreliggende situation har han de stærkeste personlige interesser i Danmark (hustruen). Spørgsmålet er herefter, hvor han har sine stærkeste økonomiske interesser. Såfremt den pågældendes samlede indkomster f. eks. består af pensioner fra Danmark, må den stærkeste økonomiske interesse siges at være i Danmark. På samme måde som i eksemplet ovenfor, vil det være overvejende sandsynligt, at den pågældende er hjemmehørende i Danmark.

Såfremt den pågældendes indkomster stammer fra Spanien, det være sig i form af spansk løn, erhvervsindkomst eller afkast fra spanske aktiver, må den stærkeste økonomiske interesse siges at være i Spanien.

I dette tilfælde hvor de primære kriteriet trækker hver sin vej, vil man derefter se på det sekundære kriterium i artikel 4, hvorefter den pågældende anses for hjemmehørende der, hvor han sædvanligvis opholder sig. Da opholdsperioden er længst i Spanien, vil han blive anset for hjemmehørende i dette land.

Konsekvensen bliver, at Danmark kun kan beskatte de indkomster, vi som kildeland har beskatningsretten til i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Spanien skal i dette tilfælde give lempelse i de spanske skatter for de danske skatter, som Danmark er berettiget til at tage efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

I det foreliggende tilfælde, med fuld skattepligt til Danmark, men skattemæssigt hjemsted i Spanien, vil der ved den danske indkomstanstættelse – bortset fra de afvigelser som overenskomsten giver anledning til – gælde den særlige fradragsbegrænsning i Kildeskattelovens § 1, stk. 2.

I henhold til denne bestemmelse, kan der ved den danske indkomstopgørelse kun fratrækkes udgifter, der vedrører indtægter, som Danmark efter overenskomsten kan beskatte.

Spm. nr. S 770

Til skatteministeren (8/7 98) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren med en udtømmende henvisning til lovregler, cirkulærer eller praksis oplyse, hvorledes ægtefællerne A og B beskattes, hvis de pågældende – efter i en periode på f.eks. 10 år at have haft bolig og permanent opholdstilladelse i Spanien eller Frankrig samt at være underkastet beskatning dér, erhverver en lejlighed, et sommerhus eller en villa i Danmark, men bevarer deres bolig i Spanien eller Frankrig, fortsat er underkastet beskatning der og alene opholder sig i Danmark i tilsammen højst 5 måneder om året?«

Begrundelse

En besvarelse af spørgsmålet har interesse for en række i udlandet, herunder Spanien, bosiddende personer.

Svar (28/7 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Når en person erhverver fast ejendom i Danmark, vil der altid opstå begrænset skattepligt her til landet i medfør af Kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra e. Indkomster fra den danske faste ejendom vil altid kunne beskattes i Danmark, både efter intern lovgivning, og efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien.

For så vidt angår erhvervelse af sommerhus i Danmark, der ikke kan sidestilles med en helårsbolig, vil dette som udgangspunkt ikke kon-